

ת"פ (באר שבע) 26373-03-24 - מדינת ישראל נ' פלוני (עציר) - בעצמו

ת"פ (באר-שבע) 26373-03-24 - מדינת ישראל נ' פלוני - בעצמושלום באר-שבע
ת"פ (באר-שבע) 26373-03-24
מדינת ישראל

נ ג ד

פלוני (עציר) - בעצמו

ע"י ב"כ עו"ד בני זיתונה

בית משפט השלום בבאר-שבע

[15.07.2024]

כבוד השופט, סגן הנשיא אבישי כהן

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 1368 (א) לחוק העונשין,

תשל"ז 1977.

2. על פי המתואר בעובדות כתב האישום, במועד שאינו ידוע במדויק אך מספר ימים עובר ליום 09.03.24 תקף הנאשם את אמו בביתה, בכך שהכה במכת אגרוף בפניה, כתוצאה מכך נגרמו למתלוננת חבלות של ממש בדמות המטומה מתחת לעין ימין.

3. במסגרת ההסדר שהוצג בפני כב' השופט סולקין ביום 04.06.24, הוסכם בין הצדדים שהנאשם יודה ויורשע בעובדות כתב האישום המתוקן, ההסדר לא כלל הסכמה לעניין העונש.

ראיות וטיעוני הצדדים

4. המאשימה הגישה רישום פלילי של הנאשם וגזרי הדין הקודמים בעניינו של הנאשם, (ת/1, ת/2 ו-ת/3) וכן תמונות המתעדות החבלה של המתלוננת (ת/4).

5. המאשימה ציינה שהנאשם הודה בעבירה של תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש, עמדה על נסיבות כתב האישום, לפיהם הנאשם תקף את אמו במכת אגרוף בפניה וגרם לה לחבלה מתחת לעינה, תיעוד החבלה כפי שעולה בתמונות הוגש במסגרת הראיות לעונש. המאשימה עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו תוך שציינה ההגנה הרחבה שיש להעניק למתלוננת שהינה קשישה. הדבר בא לידי ביטוי הן בחוק והן בפסיקה הנוגעת בעבירות כלפי קשישים חסרי ישע. עוד ציינה המאשימה כי מדובר בעבירות אלימות בתוך המשפחה והחומרה שיש לייחס כלפי אלו הנוקטים באלימות כלפי בני משפחתם.
6. המאשימה הפנתה לגיליון הרישום הפלילי וגזרי הדין שניתנו בעניינו של הנאשם וציינה את התנהלותו האלימה המתמשכת כלפי המתלוננת ושגם במקרים קודמים עמדה המתלוננת לצד הנאשם וביקשה שישוּב לגור עימה. המאשימה עתרה לקביעת מתחם ענישה הנע בין 14 ל 28 חודשי מאסר בפועל, תוך שציינה שלאחרונה נדון בצירוף תיקים לעונש מוסכם של 15 חודשים. עוד ציינה שלא הונח ולא התבקש תסקיר ולא הובאו כל נסיבות אישיות המצדיקות הקלה כלשהי או סטייה ממתחם הענישה. בסופו של טיעון עתרה למיקום עונשו של הנאשם באמצע המתחם לו עתרה תוך הטלת מאסרים מותנים, קנס, התחייבות ופיצוי למתלוננת.
7. ב"כ הנאשם, בפתח טיעונו הדגיש התיקון המשמעותי שחל בכתב האישום, כמו כן עמד על כך שהנאשם לקח אחריות על מעשיו, חסך עדות אמו וציין מורכבות היחסים בין הנאשם לאמו על רקע נפשי והתמכרות לחומרים משני תודעה. ב"כ הנאשם, ביקש שיינתן ביטוי לעמדת המתלוננת, תוך שציין כי הנאשם הוא זה שמטפל במתלוננת לאחר שעברה אירוע מוחי ואיבדה יכולתה לתפקד.
8. בהתייחס למתחם הענישה טען שהמתחם מתחיל בעבודות שירות ועד 16 חודשי מאסר בפועל, והפנה לפסיקה. בנוגע למקרה הנדון טען שמדובר באירוע שלא תוכנן מראש, האלימות לא כללה שימוש בחפץ כלשהו, מדובר באירוע אלימות נקודתי.
- נוכח האמור, טען כי יש למקם עונשו של הנאשם בתחתית המתחם לו עתר תוך שציין שיש לשקול הודאתו, נסיבות האירוע, העובדה שהאלימות לא כללה שימוש בחפצים. עברו הפלילי של הנאשם אינו השיקול המרכזי בעת גזירת עונשו.
- דיון
9. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשית בהתאם לעקרון ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.
10. במקרה דנן, הערכים החברתיים שנפגעו הם הגנה על שלמות גופו של האדם, חייו, וביטחונו ובעניינו בפרט שמדובר בעבירת אלימות שבוצעה בתוך התא המשפחתי, הנאשם בנה של המתלוננת המוגדרת קשישה, בעניין זה יש לציין כי קיים פער כוחות בולט בין התוקף לקורבן, שכן הינה נעדרת יכולת ממשית להגן על עצמה. על החומרה שיש לייחס לעבירה של תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש, ניתן ללמוד מקביעת המחוקק לפיה בגין עבירה זו לא ניתן להשית עונש מותנה בלבד, אלא מטעמים מיוחדים שירשמו (ראה סעיף 368(ד) לחוק העונשין), מגבלה זו מבטאת החומרה הרבה הגלומה בעבירה והצורך להגן על אוכלוסיית הקשישים. לעניין זה יפים הדברים שנאמרו בע"פ 3307/08 מדינת ישראל נ' טועמי (04.03.09):

- "הפניה דווקא לאוכלוסייה חלשה, אוכלוסיית הקשישים, מתוך תקווה כי אוכלוסייה זו לא תוכל להגן על עצמה, משקפת אנטי חברתיות עמוקה ומגלמת בתוכה אכזריות ואדישות לחומרת הפגיעה הנגרמת לקורבן העבירה".
11. בחינת מידת הפגיעה בערך המוגן מובילה למסקנה כי מדובר בפגיעה משמעותית בערכים המוגנים, הנאשם נהג באלימות פיזית כלפי אמו וגרם לה לחבלה בעינה.
12. מדיניות הענישה בעבירה בה הורשע הנאשם הינה רחבה ונסמכת על חומרת המעשים ונסיבות ביצוע העבירה כמפורט להלן:
- א. רע"פ 6090/23 דלינסקי נ' מדינת ישראל (16.8.23) מקרה שנסבותיו חמורות מענייננו, הנאשם תקף 2 קשישים, נקבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר ל 18 חודשי מאסר, הנאשם נדון ל 10 חודשי מאסר בפועל, ערעור ובקשת ערעור שהגיש נדחו.
- ב. רע"פ 8633/21 לב נ' מדינת ישראל (29.12.21), הנאשמת הכתה קשיש אשר פגע במכוניתיה, הכתה בו בשתי מכות אגרופ, הנאשמת הורשעה לאחר ניהול הוכחות. נקבע מתחם ענישה הנע בין 6 ל 15 חודשי מאסר, הנאשמת נדונה ל 7 חודשי מאסר בעבודת שירות. ערעור ובקשת ערעור שהגישה נדחו.
- ג. רע"פ 2678/20 רחמים נ' מדינת ישראל (27.4.20), הנאשם הכה קשישה לאחר שביקשה ממנו להוציא ממתחם הבריכה בבניין המגורים את אורחיו ששהו בבריכה בניגוד לתקנון. מדובר בנאשם שאירח במתחם הבריכה בבניין מגוריו מספר אורחים, בניגוד לתקנון הבניין. נקבע מתחם ענישה שנע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר. הנאשם נדון ל 10 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים. ערעור ובקש ערעור שהגיש נדחו.
13. נסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 ט' לחוק): אומנם מדובר באירוע אלימות קצר ולא מתוכנן אך בענייננו יש לשקול לחומרה הנתונים הבאים: זהות הקורבן, הנאשם תקף את אמו הקשישה. החוק אומנם אינו מייחד עבירה של תקיפת הורה אולם נתון זה ראוי לשיקול לחומרא בהתאם לסעיף 40 יב לחוק העונשין המתיר לבית המשפט לשקול נסיבות אחרות שאינן ברשימת הנסיבות הקשורות בעת קביעת המתחם. האירוע התרחש בתוך ביתה של המתלוננת, המקום בו אמורה לחוש בטוחה ומוגנת. ולכל אלה יש לציין הנזק הפיזי שנגרם למתלוננת בדמות חבלה בעינה וזאת מעבר לנזק הנפשי שנגרם לה, בהתאם לשכל הישר.
14. לאור כל האמור לעיל, נוכח עובדות כתב האישום המתוקן, אופי העבירה שביצע הנאשם ולאור עקרון ההלימה, אני קובע כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 חודשי מאסר בפועל ועד ל - 18 חודשי מאסר בפועל בצירוף ענישה נלווית.
15. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא.
- גזירת העונש המתאים לנאשם

16. בגזירת העונש לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 (יא) במסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת לנסיבות הבאות:
הנאשם בן 36, בעל עבר פלילי, ריצה מאסר בפועל בן 15 חודשים בגין עבירות אלימות כלפי המתלוננת בתיק זה, עבירות משנת 2018. הנאשם עצור עד תום ההליכים בגין תיק זה מיום ביצוע העבירה בחודש מרץ 2024, טרם מעצרו התגורר עם אמו ולטענתו סעד וטיפול בה.
אומנם הנאשם הודה במיוחס לו והביע אהבתו לאמו, אולם נוכח התנהלותו ועברו הפלילי כלפיה אני סבור שהגיעה העת, על בית המשפט להעביר מסר חד משמעי וברור לנאשם לפיו נקיטת אלימות כלשהי כלפי אמו תוביל לתגובה עונשית חמורה. בעניין זה אני מוצא שיש ליתן משקל רב למיהות הקורבן, אשר תלויה בעל כורחה בחסדיו של בנה אשר עושה בה כרצונו והיא אשר חשה כלפיו רגש אימהי טבעי מגוננת עליו בכל מחיר ואפילו במחיר של פגיעה בה. בשים לב לעברו הפלילי של הנאשם והואיל ואין מדובר בעבירת אלימות ראשונה כלפי אותה מתלוננת, יש למקם עונשו ברף הבינוני של מתחם העונש.
נוכח עמדת המתלוננת וחוסר הבהירות לגבי הבנתה את האירועים, לא מצאתי מקום לחייב הנאשם בתשלום פיצוי כספי למתלוננת.
סוף דבר
אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:
א. 13 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו.
ב. 8 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע.
ג. 3 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים מיום שחרורו, שלא יעבור במהלך התקופה עבירת אלימות מסוג עוון לרבות איומים.
ד. הנאשם יצהיר על התחייבות כספית על סך 3,000 ₪ לתקופה של שנתיים מיום שחרורו שלא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע. [ההתחייבות תוצהר לפרוטוקול].
המזכירות תסגור את התיק.
זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.
ניתן היום, ט' תמוז תשפ"ד, 15 יולי 2024, בהעדר הצדדים.